

bemærkes, at man har fastslaaet Betydningen af „dansk Skib eller Fartøj“ i Overensstemmelse med Sølovens § 1 samt angivet Grænserne for Nordsøen, saaledes som disse ere fastsatte ved Bekendtgørelsen af 30. April 1884 om Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsøen udenfor Søterritoriene.

Under Forhandlingen blev rejst Spørgsmaal om, hvorvidt man burde optage en Definition af „Østersøen“, men det skønnes unødvendigt, da Grænserne for Østersøen ere givne ved de geografiske Forhold, og det iøvrigt synes ganske utvivlsomt, at saavel den botniske Bugt som den finske Bugt og Rigabugten maa medregnes til Østersøen.

Paa tilsvarende Maade blev rejst Spørgsmaal om at fastslaa Betydning af Ordet „søgaende“. Udtrykket anvendes ogsaa i den nugældende Søneringslov, uden at denne Lov indeholder nogen Definition af Udtrykket, og det vides ikke, at Manglen af en Definition har medført praktiske Ulemper. Det forekom ogsaa Udvalget, at en fyldestgørende Definition vanskelig vilde kunne gives, i hvilken Henseende bemærkes, at man næppe i Søneringsloven vil kunne tage Udtrykket i samme Betydning som i Lov Nr. 16 af 13. Februar 1903 om Tilsyn med Dampfartøjer m. m., jfr. Bekendtgørelse Nr. 3 af 3. Januar 1911 og i Lov Nr. 115 af 14. Maj 1909 om Tilsyn med Sejlskibe m. m. Man har derfor anset det for heldigere ikke i Loven at udtale noget desangaaende, saameget mere som der i Praxis næppe vil være megen Tvivl om, hvornaar et Skib kan betragtes som søgaende.

Definitionen af „Hestekraft“ svarer til den nugældende Søneringslovs Definition, idet man dog har fastslaaet, at Normen bør være en Fuldkraftsprøve i 4 Timer. Fastsættelsen af Hestekraften vil ligesom nu blive henlagt til Registrerings- og Skibsmaalings-Bureauet. Med Hensyn til den Fremgangsmaade, der i saa Henseende skal følges af Bureauet, bemærkes, at man har tilstræbt at tilsikre den størst mulige Ensartethed i saa Henseende, idet Hestekraften i de Tilfælde, hvor den ovennævnte Prøve ikke er afholdt, skal fastsættes paa Grundlag af et Regulativ. Et saadant Regulativ findes vel ogsaa nu, idet Indenrigsministeriet har udsendt en Vejledning af 1. Oktober 1900 angaaende Ansættelsen af den indicerede Hestekraft af Maskiner i Dampskibe i Henhold til Bestemmelsen i Søneringslovens § 19, 3die Stykke, men det har været Tvivl underkastet,

hvorvidt den nævnte Vejledning har været at opfatte som bindende for Bureauet. Efter Udvalgets Forslag vil Regulativet blive udarbejdet af et sagkyndigt Nævn, og Bureauets Ansættelse af Hestekraft skal ske paa Grundlag af Regulativets Bestemmelser.

Iøvrigt haves der, ligesom efter den nugældende Lov Adgang til at kontrollere Redernes Meddelelser om Hestekraften, i hvilken Henseende det omtalte Nævn vil bistaa Ministeriet.

§ 31.

Paragraffen svarer til den nugældende Søneringslovs § 26.

Det fandtes rettest ogsaa at fastslaa Ophævelsen af de Love, som alt bleve ophævede ved den nugældende Søneringslov.

§§ 32—34.

Da Lovudkastet i forskellige Retninger indeholder ændrede eller skærpede Betingelser for Retten til at drive Sønering, har man anset det for rettest at foreslaa forskellige Overgangsbestemmelser, ligesom saadanne Overgangsbestemmelser ogsaa findes i den nugældende Søneringslov.

Bestemmelsen i § 32, 1ste Stykke, vil svare til den nugældende Søneringslovs § 27, 1ste Stykke.

Bestemmelsen i § 32, 2det Stykke, vil navnlig faa Betydning for dem, der have erhvervet Bevis som Sætteskipper eller som Maskinpasser i Henhold til den nugældende Søneringslov, idet disses Virksomhedsomraade foreslaas ændret ved Lovudkastet. Det skal dog herved bemærkes, at kun Søneringsbeviser udstedte i Henhold til den nævnte Lov, ville kunne anses for fyldestgørende i saa Henseende, idet det maa kræves, at vedkommende har opfyldt de i den nugældende Lov for Bevisernes Erhvervelse foreskrevne Betingelser.

Ved Bestemmelsen i Paragraffens 3die og 4de Stykke er tillagt de nuværende Styrmand Adgang til at kunne erhverve Skibsførerbevis, uanset at de ikke have bestaaet den i fornævnte Lovudkast omhandlede Skibsførereksamen. Uagtet Hovedreglen nærmest synes at burde være den, at der uden Begrænsning i Tid gives de paagældende Adgang til at erhverve Skibsførerbevis, har man dog fundet det praktisk at indføre en Bestemmelse om, at der efter Forløbet af 10 Aar udkræves særlig Tilladelse til Erhvervelse af Beviset.

§ 32, sidste Stykke, svarer til den nu-